

พระราชบัญญัติ

การพิมพ์

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

ชาติชายที่พออาภา

พล. อ. พิษณุตรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๔

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“พิมพ์” หมายความว่า ทำให้เป็นต้นหนังสือหรือรูปรอยอย่างใด ๆ โดยการกด หรือการใช้พิมพ์หิน เครื่องกล

วิธีใหม่ หรือวิธีอื่นใดอันอาจให้เกิดเป็นสิ่งพิมพ์ขึ้นหลาย
สำเนา

“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สมุด แผ่นกระดาษหรือวัตถุ
ใดๆ ที่พิมพ์ขึ้นรวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ แผนผัง
ภาพ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือ
สิ่งอื่นใดอันมีลักษณะเช่นเดียวกัน

“หนังสือพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน้า
เช่นเดียวกัน และออก หรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป
มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือ
ไม่ก็ตาม

“ผู้พิมพ์” หมายความว่า บุคคลซึ่งจัดการและรับผิดชอบ
ในการพิมพ์

“ผู้โฆษณา” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการ
ผลิตสิ่งพิมพ์และจัดให้สิ่งพิมพ์นั้นแพร่หลายด้วยประการใดๆ
ไม่ว่าจะเป็นโดยการขาย เสนอขาย จำหน่าย หรือเสนอ
จำหน่าย และไม่ว่าการนั้นจะเป็นการให้เปล่าหรือไม่

“บรรณาธิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบใน
การจัดทำ ตรวจสอบ คัดเลือก หรือควบคุมบทประพันธ์หรือ
สิ่งอื่นในหนังสือพิมพ์

“เจ้าของหนังสือพิมพ์” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็น
เจ้าของกรรมสิทธิ์หนังสือพิมพ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็น
ไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บุคคลผู้เดียวจะเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณาสิ่ง
พิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์ หรือเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณา
ธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้

บุคคลตั้งระบுவไว้ในวรรคก่อน เว้นแต่บรรณาธิการ จะ
เป็นนิติบุคคลก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า หุ่นส่วนผู้จัดการ
กรรมการผู้จัดการ หรือหุ่นส่วน หรือกรรมการใดซึ่งได้รับ
มอบหมายเพื่อการนี้ เป็นผู้แทนของนิติบุคคลนั้นเพื่อความ
ประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้แทนนั้นต้องมีคุณสมบัติ
และไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิดังกำหนดไว้ในพระราช
บัญญัตินี้ในอันที่บุคคลธรรมดาจะเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์
ผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สิ่งพิมพ์ ดัง
ต่อไปนี้ คือ

- (๑) สิ่งพิมพ์ของรัฐบาลหรือเทศบาล
- (๒) สิ่งพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด
- (๓) บัตร ตราสาร แบบพิมพ์ และรายงานซึ่งใช้กันตามปกติในการส่วนตัว การสังคม การเมือง การค้า หรือ กิจธุระ

มาตรา ๗ บุคคลใดประสงค์จะตรวจดู คัดสำเนา หรือ ให้เจ้าหน้าที่รับรอง สำเนา สมุดทะเบียน ใบอนุญาตหรือ เอกสารใดเกี่ยวกับสมุดทะเบียนหรือใบอนุญาต นอกจาก ส่วนซึ่งเป็นความลับ มีสิทธิที่จะทำได้ในเมื่อได้ เสียค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้แล้ว

(๑) ค่าตรวจดู และ หรือ คัดสำเนา แผ่นละสิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครั้งหนึ่งไม่เกินกว่าหนึ่งบาท

(๒) ค่าเจ้าหน้าที่รับรองสำเนา แผ่นละยี่สิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครั้งหนึ่งไม่เกินกว่าสองบาท

แต่ถ้ากระทำในหน้าที่ราชการ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๘ อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนมีอำนาจ ออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสิ่งพิมพ์ใดๆ อันระบุชื่อไว้ใน คำสั่งนั้นโดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๕ เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณา หรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยฉะเพาะหรือมีคำสั่งทั่วไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ห้ามการขายหรือจ่ายแจกสิ่งพิมพ์นั้น ทั้งจะให้ยึดสิ่งพิมพ์และแม่พิมพ์นั้นด้วยก็ได้

ถ้าผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้แยกยึดแต่ฉะเพาะส่วนของสิ่งพิมพ์หรือแม่พิมพ์เท่าที่จำเป็น และการแยกเช่นนี้อาจทำได้ ก็ให้แยกยึดได้ แต่ค่าใช้จ่ายในการแยกนี้ให้ผู้ร้องขอเป็นผู้เสีย

ถ้าพ้นกำหนดสามปีแล้ว เจ้าพนักงานการพิมพ์มิได้ถอนการยึดสิ่งพิมพ์หรือแม่พิมพ์ซึ่งได้ยึดไว้ เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจสั่งให้ทำลายสิ่งพิมพ์นั้นเสียได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของทราบ ส่วนแม่พิมพ์นั้นอาจสั่งให้หรือ หรือทำโดยประการอื่นมิให้ใช้พิมพ์ต่อไป แต่ต้องคืนตัวพิมพ์และวัตถุแห่งแม่พิมพ์ทั้งสิ้นที่เหลืออยู่ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ

มาตรา ๑๐ คำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามมาตรา ๕ วรรค ๑ มาตรา ๒๑ (๒) และ (๓) มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา

๓๖ ฉะเพาะที่ให้พักรับ หรือถอนใบอนุญาต หรือให้งดการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และมาตรา ๓๗ ฉะเพาะที่เกี่ยวกับผู้โฆษณานั้น ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น แต่การอุทธรณ์ ไม่เป็นการขูลา การ บังคับ ตาม คำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์

คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นเด็ดขาด

เมื่อคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์เป็นไปโดยสุจริต แม้รัฐมนตรีจะสั่งยกหรือแก้ไขประการใดก็ตาม เจ้าพนักงานการพิมพ์ ไม่ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายอันเกิดแต่คำสั่งนั้น

มาตรา ๑๑ ให้ผู้พิมพ์ทำทะเบียนสิ่งพิมพ์ที่ตนได้พิมพ์ขึ้น และให้ผู้โฆษณาทำทะเบียนสิ่งพิมพ์ ที่ตนได้โฆษณา หรือมีไว้เพื่อโฆษณา โดยทำตามแบบ ของเจ้าพนักงาน การพิมพ์ และต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในเมื่อเจ้าหน้าที่ต้องการตรวจ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์กับเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวงวางระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ ๒

สิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์

มาตรา ๑๓ สิ่งพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ต้องมี ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา ๑๔ บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ต้องมี คุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ และไม่เป็นผู้นไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิ ตามมาตรา ๑๖ ทั้งได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แล้ว

มาตรา ๑๕ คุณสมบัติของผู้พิมพ์และผู้โฆษณา คือ

- (๑) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และ
- (๒) มีถิ่นที่อยู่ประจำในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๖ บุคคลย่อมไม่มีสิทธิหรือถ้ามีสิทธิอยู่แล้ว ย่อมขาดสิทธิเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณาในระหว่างเวลาที่

(๑) ถูกจำคุกอยู่ตามคำพิพากษาของศาลในคดีซึ่งมิใช่ ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดฐานประมาท หรือ

(๒) ถูกงดการเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา หรือเป็นผู้ พิมพ์ที่ถูกงดใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งตนใช้พิมพ์ตามมาตรา ๒๑ หรือ

ถูกพักใช้หรือถอนใบอนุญาตหรือถูกงดการเป็นบรรณาธิการ
ผู้โฆษณา หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา ๓๖ หรือ

(๓) ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
จิตตสันเพื่อนไม่สมบูรณ์

มาตรา ๑๗ ผู้ที่จะเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ต้องปฏิบัติ
ดังนี้

(๑) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบ
พิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตั้ง
ต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่ และการงาน
ที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ และไม่ใช่
เป็นผู้ไม่มีสิทธิ หรือขาดสิทธิตามมาตรา ๑๖

(ค) เป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา

(ง) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์
หรือสถานที่พิมพ์ ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ จำนวน ชนิด
และลักษณะของเครื่องพิมพ์ และชื่อผู้เป็นเจ้าของเครื่องพิมพ์

(จ) ในกรณีที่จะเป็นผู้โฆษณา ที่ตั้งสำนักงานของ
ตนและชื่อของสำนักงาน ถ้ามี

(๒) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ถ้าเครื่องพิมพ์มิใช่ของตน ต้องส่งหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องพิมพ์ของเจ้าของไปพร้อมกัน

มาตรา ๑๘ ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดตามรายการในมาตรา ๑๗ (๑) (ก) ละเพาะชื่อ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ (ง) หรือ (จ) ได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้พิมพ์และผู้โฆษณาต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๑๙ ในสิ่งพิมพ์ทุกระดับที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ให้แสดงปีที่พิมพ์ ชื่อผู้พิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ หรือสถานที่พิมพ์ ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ ชื่อผู้โฆษณา และที่ตั้งสำนักงานของผู้โฆษณาไว้ที่ปกหน้าหรือหน้าสำหรับบอกชื่อสิ่งพิมพ์นั้น

บรรดาข้อซึ่งต้องแสดงตามวรรคก่อน ให้ใช้ข้อเต็ม

มาตรา ๒๐ ให้ผู้โฆษณาส่งสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรสองฉบับให้หอสมุดแห่งชาติภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันพิมพ์เสร็จโดยไม่คิดราคาและค่าส่ง

มาตรา ๒๑ เมื่อได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ซึ่งเจ้าพนักงาน
การพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
อันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำตัดเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้พิมพ์ และ หรือ
ผู้โฆษณา และในการให้คำตัดเตือนนี้ จะเรียกผู้พิมพ์
และ หรือผู้โฆษณาไปรับคำอธิบายด้วยวาจาและให้ลงลาย
มือชอรับทราบด้วยก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้งดการเป็นผู้พิมพ์ และ หรือ
ผู้โฆษณา และ หรือ สั่งให้งดใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งอยู่ในความ
รับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน
แต่การสั่งเช่นนี้จะทำได้ต่อเมื่อได้ให้คำตัดเตือนตามอนุมาตรา
๑ แล้ว และผู้ถูกตัดเตือนไม่สั่งไว้ในคำตัดเตือนนั้น

(๓) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินในราชอาณาจักร หรือมีเหตุ
กบฏขึ้นระหว่างประเทศหรือมีการสงคราม สั่งเป็นหนังสือให้
งดการเป็นผู้พิมพ์ และ หรือผู้โฆษณา หรือสั่งให้งดใช้เครื่อง
พิมพ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้นทันที โดยมี
กำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
นั้นภายหลังก็ได้ตามแต่เห็นสมควร

มาตรา ๒๒ ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใดเล็กเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณาหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือขาดสิทธิตามมาตรา ๑๖ (๑) ต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายใน สิบห้าวันนับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติหรือขาดสิทธิ

ส่วนที่ ๓
หนังสือพิมพ์

มาตรา ๒๓ หนังสือพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ต้องมีผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของ

มาตรา ๒๔ บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ต้อง

- (๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕
- (๒) ไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา ๑๖
- (๓) มีสัญชาติไทย หรือสัญชาติแห่งประเทศซึ่งมีสนธิสัญญากับประเทศไทย
- (๔) ทำหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาแห่งประเทศของตน หากจะมีภาษาอื่นปนอยู่บ้างก็เฉพาะเป็นการทวนความ หรือ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๐

การกล่าวอ้างถ้อยคำหรือสำนวนเพียงเพื่อประกอบบทประพันธ์ หรือข้อความเกี่ยวกับการโฆษณาในทางการค้า หรือเป็นข้อความเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาภาษาโดยเฉพาะ แต่ทั้งนี้ ต้องมีไม่มากเกินไปสมควร

(๕) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่และการทำงานที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ และไม่เป็นผู้นิยมสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา ๑๖

(ค) เป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และในกรณีที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือบรรณาธิการมิใช่เจ้าของหนังสือพิมพ์ต้องส่งหนังสือรับรองของเจ้าของหนังสือพิมพ์ไปพร้อมกัน

(ง) ชื่อหนังสือพิมพ์

(จ) วัตถุประสงค์และระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์

(ฉ) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔

(ข) ที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์และที่ตั้งสำนักงาน
ของผู้โฆษณา

(ค) ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์

(๖) ในกรณีแห่งบรรณาธิการ ส่งรูปถ่ายของตนตาม
ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์พร้อมกับ
คำแจ้งความ

แต่ถ้าบุคคลที่จะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ
หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น มีสัญชาติอื่น นอกจากที่ระบุไว้
ใน (๓) กี้ กี้ หรือจะออกหนังสือพิมพ์เป็นภาษาอื่น นอก
จากที่ระบุไว้ใน (๔) กี้ กี้ บุคคลนั้นจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นตาม
มาตรา ๒๗ แล้ว

มาตรา ๒๕ คำขออนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา ๒๔ วรรค
ท้าย ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของ
เจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการตาม
มาตรา ๒๔ (๕) และ ในกรณีแห่งบรรณาธิการให้ส่งรูปถ่าย
ของตนตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงไปพร้อมกัน

มาตรา ๒๖ ทุกห้าปี ให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ส่งรูปถ่ายใหม่ของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำขออนุญาตอันถูกต้องตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ เว้นแต่เห็นว่าการอนุญาตนั้นอาจจะ มีผลขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ถ้าไม่อนุญาตแก่ผู้ใด ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ขออนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ขออนุญาตเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์มากกว่าหนึ่งฉบับ ✕ ถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าผู้ขออนุญาตไม่น่าจะรับผิดชอบแก่ผู้เดียวได้ทุกระบบตามที่ขอจะส่งอนุญาตแต่บางระบบก็ได้

มาตรา ๒๙ ชื่อหนังสือพิมพ์ วัตถุประสงค์และระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์ที่ได้แสดงไว้ในคำแจ้งความตามรายการในมาตรา ๒๕ (๕) (ง) และ (จ) นั้นถ้าจะเปลี่ยนแปลงประการใด ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์จะต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดย

ใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ก่อนวันเปลี่ยนแปลง
ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของ
หนังสือพิมพ์ต้องมีใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
ในวรรคก่อน ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และ
เจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงานการพิมพ์แล้ว คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงนั้นให้
ใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ เมื่อเจ้าพนักงานการ
พิมพ์ได้รับคำขอแล้ว จะอนุญาตหรือไม่ ให้แจ้งเป็นหนังสือ
ไปยังผู้ขอภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

มาตรา ๓๐ ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดตามรายการ
ในมาตรา ๒๔ (๕) (ก) ฉะนั้นชื่อ สัญชาติหรือถิ่นที่อยู่
(ข) หรือ (ข) ของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และ
เจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้นั้นแจ้ง
ความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงาน
การพิมพ์ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๓๑ ให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ขึ้นในราช
อาณาจักร แสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๔๕

บรรณาธิการ เจ้าของ ชื่อและที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์
ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นไว้ในหน้าแรกหรือ
หน้าหลัง

บรรดาชื่อซึ่งต้องแสดงตามวรรคก่อนให้ใช้ชื่อเต็ม

มาตรา ๓๒ ให้ผู้โฆษณาส่งหนังสือพิมพ์โดยไม่คิด
ราคาและค่าส่งไปยังที่ทำการเจ้าพนักงานการพิมพ์สามฉบับ
และหอสมุดแห่งชาติสองฉบับ ในวันที่ออกโฆษณา

มาตรา ๓๓ ห้ามโฆษณาความลับของราชการในหนังสือ
พิมพ์ก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๓๔ เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย
ของประชาชน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนมีอำนาจ
ออกคำสั่งชั่วคราวเป็นหนังสือแก่บุคคลใด หรือมีคำสั่งทั่วไป
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือหนังสือพิมพ์รายวัน
ระบุนำห้ามการโฆษณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับราชการทหารหรือการ
เมืองระหว่างประเทศ

มาตรา ๓๕ ในคราวที่ประเทศมีเหตุฉุกเฉินหรือตกอยู่ใน
ภาวะสงคราม อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนมี

อำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่บุคคลใดหรือประกาศโดยวิธีใดให้
เสนอข้อความทั้งสั้นที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ให้เจ้าหน้าที่
ตรวจข่าวตรวจก่อน

มาตรา ๓๖ เมื่อได้มีการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ซึ่ง
เจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามความ
ในมาตรา ๓๕ เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำตัดเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้โฆษณา บรรณาธิการ
และ หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ ในการให้คำตัดเตือนนี้จะ
เรียกบุคคลที่กล่าวแล้วไปรับคำอธิบาย และให้ลงลายมือชื่อ
รับทราบด้วยก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และ หรือ
เจ้าของหนังสือพิมพ์เสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาใน
หนังสือพิมพ์ต่อไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน มีกำหนด
เวลาไม่เกินสิบห้าวัน แต่ในการสั่งเช่นนี้จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้
ให้คำตัดเตือนตาม (๑) แล้ว และผู้ถูกตัดเตือนไม่สั่งไว้ใน
คำตัดเตือนนั้น

(๓) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินภายในราชอาณาจักร หรือ
มีเหตุคับขันระหว่างประเทศหรือมีการสงคราม จะสั่งเป็น

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๕๔ หน้า ๑๒๔๖

หนังสือแก่บุคคลใดให้เสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ต่อไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน หรือสั่งให้พักใช้ หรือถอนใบอนุญาตหรือ สั่งงดการ เป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ และ หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นั้นทันทีโดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นภายหลังก็ได้

มาตรา ๓๗ เมื่อผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์หลายฉบับ ถูกตัดเตือนหรือต้องเสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ฉบับใดเพื่อตรวจก่อนโฆษณา ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นในความรับผิดชอบของตนได้โฆษณาเรื่องคล้ายคลึงทำนองเดียวกันนั้นอีก เจ้าพนักงานการพิมพ์มีอำนาจสั่งให้เสนอหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทุกฉบับใน ความรับผิดชอบ ของผู้นั้น เพื่อตรวจก่อนโฆษณาได้ที่เดียว

มาตรา ๓๘ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดไม่พอใจในคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว จะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีก็ได้ แต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นอันเด็ดขาด

แต่ในระหว่างรอพิมพ์คำสั่งอยู่นั้น ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว

ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้รัฐมนตรีสั่งภายในสามวัน ในจังหวัดอื่นให้สั่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดได้รับคำสั่งเป็นหนังสือให้เสนอหนังสือพิมพ์ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน แต่หนังสือพิมพ์นั้นยังออกโฆษณาโดยมิได้เสนอต่อเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี ลงข้อความซึ่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวมิได้อนุญาตให้โฆษณาตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือ ห้ามโฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ละเมิดนั้นต่อไป และจะให้อัดหนังสือพิมพ์นั้นทั้งหมดก็ได้ และเมื่ออัดแล้วให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๘ วรรค ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องราวการกลาดเคลื่อนจากความจริงและอาจจะเกิดความเสียหายขึ้นได้ กระทรวงหรือกรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น หรือกรมโฆษณาการ หรือเจ้าพนักงานการพิมพ์อาจสั่งเป็นหนังสือให้

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๘

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้น แก่เองหรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องนั้น ภายในวันเวลาที่กำหนดให้ แต่ต้องเป็นวันเวลาที่พอจะทันพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นซึ่งจะออกโฆษณาต่อไป

มาตรา ๕๑ หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องเกี่ยวกับบุคคลใดคลาดเคลื่อนจากความจริง และอาจจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลนั้น บุคคลนั้นอาจแจ้งเป็นหนังสือขอให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้น แก่เอง หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องนั้น การแก่หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องทั่วๆไป จะต้องลงพิมพ์ในฉบับที่จะออกโฆษณาต่อไปจากเวลาที่ได้รับคำขอดังกล่าวแล้ว หรือในฉบับที่ถัดไป

เมื่อได้แก่หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องทั่วๆไปโดยถูกต้องแล้ว สิทธิในการฟ้องของบุคคลผู้ขอแก้ทั้งทางแพ่งและทางอาญาเป็นอันระงับลง

มาตรา ๕๒ ถ้าข้อความที่ให้แก่หรือหนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ นั้นขัดกับกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเป็นการเสียดสี หรือผู้ขอให้แก้มิได้แจ้งชื่อและที่อยู่ของตนให้ชัดเจน บรรณาธิการก็ไม่ต้องแก่หรือนำลงพิมพ์

มาตรา ๔๓ เรื่องหรือข้อความที่ให้แก้หรือหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ นั้น บรรณาธิการจะต้องแก้หรือลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นั้น โดยครบถ้วนในคราวเดียว และต้องให้อยู่ในหน้าเดียวกับเรื่องอันเป็นเหตุให้แก้หรือปฏิเสธนั้น

เรื่องหรือข้อความที่ให้แก้หรือหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธตามวรรคก่อน ต้องนำลงพิมพ์ให้โดยไม่เรียกค่าธรรมเนียม แต่หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้น ต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้นมีอยู่ไม่ถึงครึ่งแนว (คอลัมน์) หรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธต้องไม่เกินกว่าหนึ่งแนวหรือหนึ่งหน้าหนังสือพิมพ์นั้น แล้วแต่กรณี โดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

(๒) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้น มีอยู่ตั้งแต่ครึ่งแนวหรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ขึ้นไป หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี โดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๐

ถ้าหนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธเรื่องเกินกำหนดที่ว่ามีหนังสือออกโฆษณาแล้ว เจ้าของหนังสือพิมพ์มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมนเฉพาะในส่วนที่เกินจากผู้ขอให้ลงพิมพ์ตามอัตราค่าแจ้งความตามปกติได้

สิทธิขอให้แก่หรือลงหนังสือซึ่งแก่หรือปฏิเสธตั้งว่ามีหนังสือเป็นอันระงับลงภายหลังหกเดือน นับแต่วันที่หนังสือพิมพ์นั้นออกโฆษณา

มาตรา ๔๔ ผู้ที่ได้แจ้งความหรือได้รับใบอนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ใด ถ้าหนังสือพิมพ์นั้นมิได้เริ่มออกโฆษณาภายใน กำหนดเวลา หกสัปดาห์ นับแต่วันที่ได้แจ้งหรือวันที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว แต่กรณี การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๕ หนังสือพิมพ์รายวัน ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสามสัปดาห์ หรือหนังสือพิมพ์รายคาบ ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสี่คราวหรือเกินกว่าสองปี การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๖ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ เลิกเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ใดที่ตนเป็นอยู่ หรือขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือขาดสิทธิตามมาตรา ๑๖ (๑) ต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติ หรือขาดสิทธิในกรณีที่มีใบอนุญาตให้คืนใบอนุญาตนั้นด้วย

ส่วนที่ ๔

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในมาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๐ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ใดครอบครองเครื่องพิมพ์อยู่ ผู้นั้นเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา ๔๘ เมื่อมีความผิดนอกจากที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นด้วยการโฆษณาสิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์ ซึ่งตั้งใจให้โฆษณาบทประพันธ์ นั้นต้องรับผิดชอบตัวการ ถ้าผู้ประพันธ์ไม่ต้องรับผิดชอบหรือไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ ก็ให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์เป็นตัวการ

ในกรณีแห่งหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์และบรรณาธิการ
ต้องรับผิดชอบเป็นตัวการ และถ้าไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ ก็ให้เอาโฆษ
แก์ผู้พิมพ์เป็นตัวการด้วย

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำความผิดใด ๆ ด้วยการโฆษณา
สิ่งพิมพ์ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบด้วยเท่าที่ตนได้
กระทำ

มาตรา ๕๐ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
สอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบให้คดีเล็กน้อยได้ตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๑ สิ่งพิมพ์ซึ่งอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการ
แทนได้ประกาศห้ามตามมาตรา ๘ นั้น

(๑) ผู้ใดส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(๒) ผู้ใดขาย เสนอขาย จำเแจก หรือเสนอจำเแจก
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

สิ่งพิมพ์ที่ว่านี้ ให้รับเสีย

มาตรา ๕๒ ผู้ใดขาย เสนอขาย จำย แจก หรือเสนอ
จำย แจก สิ่งพิมพ์ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้ห้ามการขาย
หรือจำย แจก ตามมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๓ ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใด

(๑) ละเลยไม่ทำหรือไม่แสดงทะเบียนซึ่งเป็นหน้าที่ของ
ตนตามมาตรา ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า
สิบบาท

(๒) จงใจทำทะเบียนซึ่งเป็นหน้าที่ของตนตามมาตรา ๑๑
เท็จในสาระสำคัญ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
ร้อยบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดทำการในหน้าที่เป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา
โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๔ หรือในระหว่างถูกงดเป็นผู้
พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งตนรู้อยู่แล้ว
ถูกงดตามมาตรา ๒๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองร้อยบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดจงใจแจ้งความเท็จแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ในการแจ้งความเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาตามมาตรา ๑๗ หรือในการแจ้งความหรือขออนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดทะเลยมแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ตามหน้าที่ของตนตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๔๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕๗ ถ้าได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ซึ่งมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๓๑ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาทสำหรับความผิดคราวหนึ่ง

มาตรา ๕๘ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕๕ ผู้โฆษณาคนใดละเลยไม่ส่งสิ่งพิมพ์ให้แก่หอสมุดแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ส่งหนังสือพิมพ์ให้แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์หรือหอสมุดแห่งชาติตามมาตรา ๓๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดทำการในหน้าที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๔ หรือโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๗ หรือระหว่างที่ใบอนุญาตได้ถูกพักใช้หรือถูกถอน หรือระหว่างที่ถูกลงการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา ๓๖ หรือภายหลังที่การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๖๑ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใดไม่ส่งรูปถ่ายใหม่เมื่อครบระยะเวลาห้าปี ตามมาตรา ๒๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา ๖๒ บรรณาธิการหรือผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๓๓ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา ๓๔ มีความผิดต้อง

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๖

ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๓ เมื่อหนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องหรือข้อความซึ่งต้องเสนอเพื่อตรวจก่อนโฆษณาตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ (๓) หรือมาตรา ๓๗ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๖ (๓) โดยเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวยังมิได้อนุญาตให้โฆษณา หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณาและบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดขาย เสนอขาย จำหน่าย หรือเสนอจำหน่ายหนังสือพิมพ์ใด ซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิดดังกล่าวในวรรคก่อนโดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นได้ออกโดยกระทำผิด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔ เมื่อหนังสือพิมพ์ใด โฆษณาเรื่องหรือข้อความซึ่งต้องเสนอเพื่อตรวจก่อนโฆษณาตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๖ (๓) โดยเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวยังมิได้อนุญาตให้โฆษณา หรือไม่ปฏิบัติตาม

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒๕๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๔

ถูกต้องตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณา และบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดขาย เสนอขาย จำยแจก หรือเสนอจำยแจก หนังสือพิมพ์ใด ซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิดดังกล่าวในวรรคก่อน โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นได้ออกโดยกระทำผิด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๖๕ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนในการแก้ไขข้อความหรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้ไขหรือปฏิเสธเรื่องตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ส่วนที่ ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ผู้ซึ่งมีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๔ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคท้าย จนกว่าจะพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี